

[Holger K. Nielsen]

for de dårligst stillede boligtagere, som man sjældent ser her i Folketinget.

Det her er ikke socialsentimentalt. Der er tale om en reel bekymring for, at dette forslag rammer de svagest stillede.

(Kort bemærkning).

Lizzie Lichtenberg (KF):

Hr. Holger K. Nielsen hørte nok ikke hele mit udtryk, for den sidste del skal også med. Da jeg brugte ordet »socialsentimental«, sagde jeg også »velfærdsmodel«, den model, som efterhånden alle er ved at forlade, men som Socialdemokratiet tilsyneladende kører videre med, at alle er nydende i dette land, alle skal have tilskud, og alle er svage. Og det er den velfærdsmodel, alle efterhånden har forladt undtagen lige Socialdemokratiet her og nu, og det var det, jeg svarede på.

(Kort bemærkning).

Lissa Mathiasen (S):

Nu siger fru Lizzie Lichtenberg: Alle er nydende, vi er nødt til at tage fat. Jeg synes, det er fantastisk, når man ser på, hvad der sker i forbindelse med de forlig, der er blevet indgået mellem regeringen, Kristeligt Folkeparti og Fremskridtspartiet. Man tager fat, og så letter man for de personer, der har høje indkomster, man letter dér, hvor det gør mindst godt. Når så man skal finde dækning for regningen, fordi man har lettet deroppe, så tager man rent faktisk de personer, som har en relativt lav indkomst – for det er jo ikke alle, der er nydende, når vi taler om boligstøtte, medmindre fru Lizzie Lichtenberg vil komme her og påstå, at der er tale om, at nogle svindler sig til at få boligstøtte, de ikke har krav på. Det synes jeg er interessant, hvis det er det, der er tale om. Så synes jeg nemlig, vi skulle tage fat i det i stedet for. Hvorfor ramme dem, der er uskyldige og ikke har gjort noget galt?

Det er den sammenkobling, at man siger, at der skal lattes i toppen og det skal betales af dem, der hører til i den underste af indkomstgrupperne, vi synes er uanstændig, og det er den mekanisme, vi har sagt fra over for. Og det er jo grundlaget for, at vi har måttet sige fra Socialdemokratiets side: Sådant en form for økonomisk politik kan vi ikke medvirke til.

(Kort bemærkning).

Lizzie Lichtenberg (KF):

Jeg skal for god ordens skyld udtale, at jeg på intet tidspunkt har sagt, at det er uberettiget, man får udbetalt støtte. Jeg synes ærlig talt ikke, det er klædeligt, at fru Lissa Mathiasen insinuerer, at det var disse motiver, der skulle ligge bag ved mine udtalelser her, og det vil jeg tage den skarpeste afstand fra. Selvfølgelig er de, der får boligstøtten, også berettiget til den.

Holger K. Nielsen (SF):

De forslag, som vi behandler her i dag, er foreløbig sidste del af farcen om nedskæringen af boligstøtten. Lad mig lige forsøge at opsummere det hidtidige forløb:

I december 1989 er partierne bag finanslovsforliget vældig stolte af, at de er blevet enige om et nyt huslejebegreb. Ikke mindst Kristeligt Folkeparti lagde ved den lejlighed stor vægt på, at et sådant ville give større retfærdighed, og at der bestemt ikke udelukkende var tale om en besparelse. Tilsvarende lagde Fremskridtspartiet stor vægt på, at man havde sikret sig, at pensionisterne ikke i særlig grad blev ramt.

Da forliget skulle udmøntes i praksis, så fik vi problemerne. Den radikale ordfører, hr. Jørgen Estrup, nedlagde i protest sit hverv som ordfører. Kommunerne og grundejerne, som skal administrere det i praksis, kunne ikke på så kort tid omstille sig.

Alligevel fik vi en førstebehandling af det ene forslag den 30. januar. Der var en vis tvivl her i Folketinget om, hvorfor boligministeren ikke ved den lejlighed trak begge forslag tilbage, men det gjorde hun altså ikke. Men det tør jo nok siges, at morskaben nåede et højdepunkt, da boligministeren så alligevel trak det forslag, vi førstebehandlede den 30. januar, tilbage den 26. februar.

Ærlig talt, man har lidt bange anelser i dag. Kan vi regne med, at boligministeren garanterer, at L 195 ikke bliver trukket tilbage? Kan vi nu for en gangs skyld være sikre på, at det forslag, vi behandler, også er det, som vi siden hen skal behandle? Den garanti vil jeg godt have fra boligministeren. Den kunne være rar at få, før vi går videre i debatten.

Men som bekendt er der jo ofte et lille spring mellem farcen og tragedien, og det er også tilfældet her. Det tør nok siges, at der er tale om en usminket sandhed i dette forslag. Der er tale